

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 14ης Δεκεμβρίου 2017*

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζήτησε την υποβολή προσφοράς και τα οποία αφορούν όλα τα επιμέρους τμήματα διαγωνισμού – Απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως – Απουσία συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων – Εξαίρεση που αφορά την προστασία της δημόσιας ασφάλειας – Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων – Εξαίρεση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής – Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων – Γενικό τεκμήριο – Δυσανάλογα μεγάλος φόρτος εργασίας»

Στην υπόθεση T-136/15,

Ευρωπαϊκή Δυναμική – Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον Ι. Αμπαζή και τη Μ. Σφυρή, στη συνέχεια από τις Μ. Σφυρή και Χ.-Ν. Δέδε, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από τον E. Karlsson, τον L. Swedenborg, την A. Falk, την C. Meyer-Seitz, την U. Persson και την N. Otte Widgren,

παρεμβαίνον,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον N. Görlitz, τον N. Rasmussen και την L. Darie, στη συνέχεια, από τον M. Görlitz, την L. Darie και την C. Burgos,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της 13ης Φεβρουαρίου 2015 με την οποία το Κοινοβούλιο απέρριψε την αίτηση προσβάσεως στις αιτήσεις προσφοράς σχετικά με όλα τα τμήματα του διαγωνισμού ITS 08 – Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών πληροφορικής 2008/S 149-199622,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Η. Kanninen, πρόεδρο, L. Calvo-Sotelo Ibañez-Martín και I. Reine (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 31ης Ιανουαρίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση

- 1 Η προσφεύγουσα, Ευρωπαϊκή Δυναμική – Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ, μετέσχε στον διαγωνισμό με στοιχεία ITS 08 – Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών πληροφορικής 2008/S 149-199622 που προκηρύχθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αφορούσε δεκαέξι διαφορετικά τμήματα με συνολικό αντικείμενο 300 εκατομμυρίων ευρώ (στο εξής: διαγωνισμός ITS 08). Κατόπιν του διαγωνισμού αυτού, συνήψε στις 26 Οκτωβρίου 2009 σύμβαση-πλαίσιο με το Κοινοβούλιο για το τμήμα 7 με τίτλο «Εμπειρογνωμοσύνη στην ανάπτυξη εφαρμογών εγγράφων και συστημάτων διαχείρισης περιεχομένου» (στο εξής: τμήμα 7).
- 2 Με επιστολή της 14ης Νοεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Κοινοβούλιο να της επιτρέψει την πρόσβαση «σε όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με όλα τα έγγραφα με τα οποία [το Κοινοβούλιο] ζήτησε την υποβολή προσφοράς ως προς όλα τα τμήματα [του διαγωνισμού] ITS 08» (στο εξής: έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς ή ζητηθέντα έγγραφα). Η προσφεύγουσα ζήτησε να της χορηγηθεί αντίγραφο των εγγράφων αυτών καθώς και των τεχνικών τους παραρτημάτων εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της επιστολής της. Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι είχε υποψίες ότι το Κοινοβούλιο είχε αναθέσει παρατύπως την παροχή ορισμένων υπηρεσιών του τμήματος 7 σε αντισυμβαλλομένους που είχαν επιλεγεί για άλλα τμήματα, ιδίως το τμήμα 6, και ότι επιθυμούσε να εξακριβώσει την έκταση της ζημίας που είχε υποστεί λόγω της παράνομης, κατά την άποψή της, αναθέσεως της παροχής των υπηρεσιών αυτών.
- 3 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 17ης Νοεμβρίου 2014 και με έγγραφο της ίδιας ημέρας, το Κοινοβούλιο επιβεβαίωσε την παραλαβή της αρχικής αιτήσεως προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα και επισήμανε στην προσφεύγουσα ότι η αίτηση αυτή θα εξεταζόταν υπό το πρίσμα των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).
- 4 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Δεκεμβρίου 2014, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι, λόγω του σημαντικού αριθμού, ο οποίος «υπερέβαινε κατά πολύ τα 1 000», των εγγράφων που έπρεπε να εξεταστούν χωριστά, δεν μπορούσε να τηρήσει την προθεσμία δεκαπέντε εργάσιμων ημερών που προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001. Στο ως άνω πλαίσιο, πρότεινε στην προσφεύγουσα να αναζητήσουν λογική λύση κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, ήτοι την εξέταση και την κοινοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων ανά τμήμα βάσει χρονοδιαγράμματος που θα οριζόταν. Το Κοινοβούλιο πρότεινε επίσης να εξεταστούν κατά προτεραιότητα, έως τις 31 Ιανουαρίου 2015, τα έγγραφα του τμήματος 7 και, σε μεταγενέστερο στάδιο, τα έγγραφα του τμήματος 6.
- 5 Στις 5 Δεκεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα απάντησε στο Κοινοβούλιο ότι δεν μπορούσε να δεχθεί την πρότασή του. Ειδικότερα, κατά την άποψή της, τα ζητηθέντα έγγραφα ήταν καταχωρισμένα και αποθηκευμένα σε ηλεκτρονική μορφή και, επομένως, η γνωστοποίησή τους από το Κοινοβούλιο δεν απαιτούσε υπερβολική εργασία. Επιπλέον, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι, αν για την εξέταση κάθε τμήματος απαιτούνταν δύο μήνες, βάσει του χρονικού διαστήματος που πρότεινε το Κοινοβούλιο για την εξέταση των εγγράφων του τμήματος 7, θα έπρεπε να αναμένει περίπου τρία έτη προκειμένου να

λάβει όλα τα ζητηθέντα έγγραφα. Η προσφεύγουσα επισήμανε ότι, ως εκ τούτου, θεωρούσε ότι η πρόταση του Κοινοβουλίου ισοδυναμούσε με απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως. Κατά συνέπεια, υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση ζητώντας να της επιτραπεί η πρόσβαση σε όλα τα ζητηθέντα έγγραφα έως τις 31 Ιανουαρίου 2015.

- 6 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 9ης Δεκεμβρίου 2014, το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι η από 3 Δεκεμβρίου 2014 πρόταση ουδόλως συνιστούσε απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα. Ζήτησε επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, παράταση της προθεσμίας των δεκαπέντε εργάσιμων ημερών για απάντηση στην αρχική αίτηση προσβάσεως.
- 7 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 17ης Δεκεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα επανέλαβε το αίτημά της για γνωστοποίηση «όλων των πληροφοριών που ζητήθηκαν» ως το τέλος Ιανουαρίου 2015. Επισήμανε επίσης στο Κοινοβούλιο ότι, με την από 3 Δεκεμβρίου 2014 πρότασή του, δεν είχε επιχειρήσει σοβαρά να αναζητήσει λογική λύση, δεδομένου ότι η ίδια είχε ήδη στην κατοχή της τα έγγραφα του τμήματος 7, των οποίων προτεινόταν η κατά προτεραιότητα εξέταση. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, θα έπρεπε να προηγηθεί η εξέταση των εγγράφων του τμήματος 6.
- 8 Με απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2014, το Κοινοβούλιο απέρριψε την αρχική αίτηση προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα, την οποία είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, για τον λόγο ότι, κατόπιν εξατομικευμένης εξέτασης ορισμένων από τα πολυάριθμα ζητηθέντα έγγραφα, είχε προκύψει ότι πληροφορίες περιλαμβανόμενες σε αυτά καλύπτονταν από εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001. Επιπλέον, κατά το Κοινοβούλιο, μπορούσε να γίνει δεκτό κατά τεκμήριο ότι οι εξαιρέσεις αυτές ισχύουν και για τα λοιπά ζητηθέντα έγγραφα, δεδομένου ότι αυτά ήταν της ίδιας φύσεως με εκείνα που είχαν εξεταστεί. Επικουρικώς, το Κοινοβούλιο υποστήριξε ότι εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων θα συνεπαγόταν δυσανάλογο φόρτο εργασίας.
- 9 Με επιστολή της 12ης Ιανουαρίου 2015, η προσφεύγουσα υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως σε όλα τα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς. Το Κοινοβούλιο βεβαίωσε την παραλαβή της ως άνω επιβεβαιωτικής αιτήσεως με ηλεκτρονικό μήνυμα της 19ης Ιανουαρίου 2015.
- 10 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 2ας Φεβρουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο παρέτεινε κατά δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, την προθεσμία απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας.
- 11 Με απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2015, το Κοινοβούλιο απέρριψε την αίτηση προσβάσεως ως προς όλα τα ζητηθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 12 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο προέβαλε, προκαταρκτικώς, ότι από τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός) ή από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1, στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός), δεν προκύπτει καμία υποχρέωση γνωστοποίησης των εγγράφων με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς.
- 13 Όσον αφορά τους περιορισμούς του δικαιώματος προσβάσεως, το Κοινοβούλιο ανέφερε, κατ' ουσίαν, ότι από την περαιτέρω εξέταση των ζητηθέντων εγγράφων είχε επιβεβαιωθεί ότι ορισμένα από αυτά περιείχαν πληροφορίες καλυπτόμενες από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001.

- 14 Πρώτον, ορισμένα έγγραφα εξέθεταν λεπτομέρειες της αρχιτεκτονικής πληροφορικής του Κοινοβουλίου οι οποίες, αν συνδυάζονταν με τις συναφείς δημοσιοποιημένες πληροφορίες, θα μπορούσαν να θέσουν υπό διακινδύνευση την ασφάλεια του συστήματος αυτού. Το Κοινοβούλιο αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στα λογισμικά ασφαλείας, στις εφαρμογές που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση επιμέρους στοιχείων της ασφαλείας των κτιρίων, όπως τα σημεία τοποθέτησεως των καμερών επιτηρήσεως, και στην ονομασία των εφαρμογών που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση υλικού. Συνεπώς, κατά το Κοινοβούλιο, η προστασία της δημόσιας ασφαλείας δικαιολογούσε την απόρριψη της αίτησης προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα.
- 15 Δεύτερον, ορισμένα από τα εξετασθέντα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς περιείχαν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως τα ονόματα, τα επαγγελματικά προσόντα και την προϋπηρεσία προσώπων που παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες στο Κοινοβούλιο. Δεδομένου ότι κατά την άποψη του Κοινοβουλίου δεν είχε αποδειχθεί ότι ήταν αναγκαία η κοινοποίηση των δεδομένων αυτών, η αίτηση προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα έπρεπε να απορριφθεί προκειμένου να προστατευθεί η ιδιωτική ζωή των συγκεκριμένων προσώπων.
- 16 Τρίτον, τα ζητηθέντα έγγραφα περιείχαν πληροφορίες οικονομικής και τεχνικής φύσεως από την παρουσίαση των οποίων θα μπορούσε να αποκαλυφθεί στην αγορά το «προφίλ αγοραστή» του Κοινοβουλίου. Επιπλέον, υπήρχε το ενδεχόμενο τα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς να περιέχουν πληροφορίες σχετικά με ιδιαίτερες ικανότητες των προμηθευτών που είχαν επιλεγεί για κάθε τμήμα καθώς και λεπτομέρειες για την επιχειρηματική στρατηγική τους καθώς και τις συνεργασίες ή τις σχέσεις τους με τρίτους. Συνεπώς, κατά το Κοινοβούλιο, η προστασία των εμπορικών συμφερόντων τόσο των ανωτέρω επιχειρηματιών όσο και του ίδιου δικαιολογούσε επίσης τη συνολική απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα.
- 17 Τέταρτον, η κοινοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα μπορούσε να θίξει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του Κοινοβουλίου κατά το μέτρο που αυτά αποκάλυπταν πληροφορίες σχετικά με ορισμένα σχεδιαζόμενα έργα πληροφορικής για τα οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση. Κατά το Κοινοβούλιο, αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει τροχοπέδη της επιχειρησιακής στρατηγικής που το ίδιο έχει διαμορφώσει στον τομέα αυτόν.
- 18 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο υποστήριξε επίσης ότι δεν συνέτρεχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον το οποίο να μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή των εξαιρέσεων που συνδέονται με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων. Ως προς το ζήτημα αυτό, επισήμανε ότι δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη το ιδιωτικό συμφέρον της προσφεύγουσας, η οποία υποστήριζε ότι έχει υποστεί ζημία κατά την εκ μέρους του Κοινοβουλίου εκτέλεση της επίμαχης δημόσιας συμβάσεως.
- 19 Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε επίσης με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι, μολονότι δεν ήταν σε θέση να εξετάσει χωριστά όλα τα ζητηθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα, έπρεπε να γίνει δεκτό ότι οι προβληθείσες τέσσερις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως ίσχυαν για όλα τα έγγραφα βάσει γενικού τεκμηρίου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου που διαμορφώθηκε με την απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376).
- 20 Τέλος, το Κοινοβούλιο τόνισε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η εξατομικευμένη εξέταση των περίπου 1 500 ζητηθέντων εγγράφων, τα οποία είχαν έκταση περίπου 18 000 σελίδων και έπρεπε να επιλεγούν μεταξύ 10 000 εγγράφων, θα συνεπαγόταν υπερβολικό φόρτο εργασίας για τις υπηρεσίες του. Αυτός ο φόρτος εργασίας θα ήταν δυσανάλογα μεγάλος, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα προς στήριξη της αιτήσεώς της.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Μαρτίου 2015, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 22 Στις 22 Ιουνίου 2015, το Κοινοβούλιο κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.
- 23 Στις 21 Αυγούστου 2015, η προσφεύγουσα κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως. Το Κοινοβούλιο κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως στις 27 Οκτωβρίου 2015.
- 24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Αυγούστου 2015, το Βασίλειο της Σουηδίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της προσφεύγουσας. Με απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2015, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε την αίτηση παρεμβάσεως.
- 25 Στις 8 Φεβρουαρίου 2016, το Βασίλειο της Σουηδίας κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως. Η προσφεύγουσα και το Κοινοβούλιο υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος παρεμβάσεως στις 14 και στις 19 Απριλίου 2016, αντιστοίχως.
- 26 Κατόπιν της μερικής ανανεώσεως των μελών του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέα εισηγήτρια δικαστή. Κατόπιν της εν συνεχεία μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, η εισηγήτρια δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 27 Κατόπιν προτάσεως της εισηγήτριας δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στις 15 Δεκεμβρίου 2016, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, ζήτησε από το Κοινοβούλιο να απαντήσει γραπτώς σε ορισμένα ερωτήματα πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Το Κοινοβούλιο απάντησε στα ερωτήματα αυτά εμπροθέσμως.
- 28 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 31ης Ιανουαρίου 2017.
- 29 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής.
- 30 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 31 Το Βασίλειο της Σουηδίας ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Σκεπτικό

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

- 32 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως εκ των οποίων ο πρώτος αφορά απουσία εξατομικευμένης εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων και προσβολή του προβλεπόμενου στο άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 δικαιώματος μερικής προσβάσεως στα έγγραφα και ο δεύτερος εσφαλμένη εφαρμογή εκ μέρους του Κοινοβουλίου των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και στοιχείο β', παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού σχετικά με την προστασία της δημόσιας ασφάλειας, της ιδιωτικής ζωής, των εμπορικών συμφερόντων και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, αντιστοίχως.
- 33 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει επικουρικός, και μόνο για την περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει βάσιμους τους δύο λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, ότι ακόμη και στην περίπτωση αυτή η προσβαλλόμενη απόφαση θα εξακολουθεί να είναι νόμιμη. Ειδικότερα, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο στηρίζει την απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα και «στον (άγραφο) και μη αμφισβητηθέντα λόγο της δυσανάλογης επιβαρύνσεως της διοικήσεως», το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως κατά πόσον η κατάσταση αυτή μπορεί να επισύρει το απαράδεκτο της προσφυγής στο σύνολό της.
- 34 Ως προς το ζήτημα αυτό, από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι η προσφεύγουσα προέβαλε όντως δύο λόγους ακυρώσεως, χωρίς να εκθέσει ως χωριστό λόγο ακυρώσεως τη μη συνδρομή δυσανάλογου φόρτου εργασίας. Εντούτοις, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ρητώς, προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι το Κοινοβούλιο δεν τεκμηρίωσε το επιχειρήμά του περί υπερβολικού και δυσανάλογου φόρτου εργασίας, επειδή δεν προσδιόρισε τον αριθμό των εξετασθέντων εγγράφων και τον χρόνο που απαιτήθηκε για την αξιολόγηση του περιεχομένου τους. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι για την εργασία αυτή θα απαιτούνταν το πολύ λίγες ημέρες, δεδομένου ότι τα περισσότερα από τα έγγραφα αυτά είναι σύντομα και έχουν την ίδια διάρθρωση.
- 35 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα βάλλει όντως κατά του λόγου που επικαλέστηκε ρητώς το Κοινοβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση και με τον οποίο προέβαλε υπερβολικό και δυσανάλογο φόρτο εργασίας. Κατά συνέπεια, η νομιμότητα της αιτιολογίας αυτής θα εξεταστεί στην παρούσα απόφαση, στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 36 Υπενθυμίζεται ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προστατεύεται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 42 του εν λόγω Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κάθε πολίτης της Ένωσης καθώς και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα αυτά, ανεξαρτήτως υποθέματος (απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2012, *Thesing και Bloomberg Finance* κατά ΕΚΤ, Τ-590/10, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2012:635, σκέψη 73). Επιπλέον, κατά την αιτιολογική του σκέψη 1, ο κανονισμός 1049/2001 συγκεκριμενοποιεί τη βούληση που εκφράζεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, το οποίο προστέθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, να πραγματοποιηθεί ένα νέο βήμα στη διαδικασία της διαρκώς στενότερης ενώσεως των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες. Όπως υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον δημοκρατικό

χαρακτήρα των οργάνων αυτών (αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374, σκέψη 34· της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, Σουηδία κ.λπ. κατά ΑΡΙ και Επιτροπής, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, EU:C:2010:541, σκέψη 68, και της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψη 72).

- 37 Κατά πάγια νομολογία, η εξέταση που απαιτείται για την επεξεργασία μιας αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα (βλ. απόφαση της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 69 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η συγκεκριμένη αυτή εξέταση πρέπει, εξάλλου, να πραγματοποιείται για κάθε έγγραφο που περιλαμβάνεται στην αίτηση. Πράγματι, από τον κανονισμό 1049/2001 προκύπτει ότι όλες οι εξαιρέσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο του 4, παράγραφοι 1 έως 3, πρέπει να εφαρμόζονται σε «ένα έγγραφο» (αποφάσεις της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 70, και της 6ης Ιουλίου 2006, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, T-391/03 και T-70/04, EU:T:2006:190, σκέψη 116).
- 38 Η λύση αυτή επί της αρχής δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι μία τέτοια εξέταση απαιτείται σε όλες τις περιπτώσεις. Πράγματι, εφόσον η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση στην οποία οφείλει κατ' αρχήν να προβαίνει το θεσμικό όργανο προκειμένου να απαντήσει σε αίτηση προσβάσεως που του υποβλήθηκε βάσει του κανονισμού 1049/2001 αποσκοπεί στο να δώσει τη δυνατότητα στο εν λόγω όργανο, αφενός, να αξιολογήσει σε ποιο βαθμό είναι εφαρμοστέα κάποια εξαίρεση στο δικαίωμα προσβάσεως και, αφετέρου, στο να αξιολογήσει τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως, η εξέταση αυτή μπορεί να μην είναι αναγκαία όταν, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως, είναι προφανές ότι η πρόσβαση πρέπει ή δεν πρέπει να επιτραπεί (απόφαση της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 75).
- 39 Οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να εξεταστούν με γνώμονα τις ανωτέρω γενικές εκτιμήσεις.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται απουσία συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων και προσβολή του δικαιώματος μερικής προσβάσεως

- 40 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Κοινοβουλίου να εξετάσει έναν πολύ περιορισμένο αριθμό εγγράφων με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς είναι προδήλως ασυμβίβαστη με την πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση κάθε εγγράφου είναι αναγκαία, ακόμη και στην περίπτωση που είναι σαφές ότι η αίτηση προσβάσεως αφορά έγγραφα που καλύπτονται από εξαίρεση. Ως προς το ζήτημα αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ιδίως ότι είναι παντελώς ατεκμηρίωτος ο παρατιθέμενος στην προσβαλλόμενη απόφαση λόγος με τον οποίο γίνεται επίκληση υπερβολικού και δυσανάλογου φόρτου εργασίας. Κατά την άποψή της, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και του περιεχομένου των ζητηθέντων εγγράφων, τα οποία έχουν την ίδια διάρθρωση, για την εργασία αυτή θα απαιτούνταν το πολύ λίγες ημέρες.
- 41 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, επειδή δεν εξέτασε αν μπορούσε να της επιτραπεί μερική πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα.
- 42 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το Κοινοβούλιο δεν προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων και ότι εξέτασε δείγμα μόνο των εγγράφων αυτών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι μπορούσε να μην προβεί σε τέτοια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση για δύο λόγους.

43 Πρώτον, τα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς αποτελούν κατά την άποψή του ειδική κατηγορία εγγράφων για την οποία ισχύει γενικό τεκμήριο ότι η γνωστοποίησή τους προσκρούει σε τέσσερις διαφορετικές εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως. Τα ζητηθέντα έγγραφα δεν είναι δημοσιεύσιμα μεταξύ άλλων λόγω της φύσεώς τους, δεδομένου ότι η γνωστοποίησή τους ουδόλως προβλέπεται στον δημοσιονομικό κανονισμό. Δεύτερον, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών που επιδίωκε η αίτηση προσβάσεως, η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων θα συνεπαγόταν «δυσανάλογο» φόρτο εργασίας για τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο επικαλείται συναφώς την απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Strack κατά Επιτροπής (C-127/13 P, EU:C:2014:2250), η οποία κατά την άποψή του σκοπό έχει να διαφυλάξει την πρακτική αποτελεσματικότητα της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

44 Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εξεταστεί καταρχάς αν το Κοινοβούλιο μπορούσε να επικαλεστεί την ισχύ γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων θα έθιγε ένα ή περισσότερα από τα συμφέροντα που προστατεύονται από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 ή αν οι εξαιρέσεις αυτές κάλυπταν προδήλως και στο σύνολό του το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων και, άρα, το Κοινοβούλιο δεν είχε υποχρέωση να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων. Αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι δεν ισχύει εν προκειμένω τέτοιο γενικό τεκμήριο ή ότι οι ως άνω εξαιρέσεις δεν κάλυπταν προδήλως και στο σύνολό του το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων και, κατά συνέπεια, ότι το Κοινοβούλιο είχε υποχρέωση να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του συνόλου των ζητηθέντων εγγράφων, θα πρέπει, εν συνεχεία, να εξεταστεί κατά πόσον το Κοινοβούλιο μπορούσε εντούτοις να απαλλαγεί από την υποχρέωσή του να προβεί σε τέτοια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση για τον λόγο ότι αυτή θα συνεπαγόταν «δυσανάλογο» φόρτο εργασίας.

Επί της εφαρμογής για όλα τα ζητηθέντα έγγραφα των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και στοιχείο β', παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001

45 Εν προκειμένω, στο επιγραφόμενο «Τεκμήριο εφαρμογής των κρίσιμων εξαιρέσεων του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 σε όλα τα έγγραφα» σημείο F της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο περιλαμβάνεται στον επιγραφόμενο «Επανεξέταση της αιτήσεώς σας σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού [...] 1049/2001» τίτλο της, το Κοινοβούλιο επισήμανε ότι όλα τα ζητηθέντα έγγραφα ανήκαν στην ίδια κατηγορία, ήτοι εκείνη των «εγγράφων με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς», και ότι όλα είχαν ως κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα ότι σκοπός τους ήταν να ληφθεί προσφορά από τους προμηθευτές που είχαν επιλεγεί για κάθε ένα από τα επιμέρους τμήματα, προκειμένου να συναφθεί ειδική σύμβαση βάσει της οικείας συμβάσεως-πλαίσου.

46 Στηριζόμενο στη διαπίστωση αυτή, το Κοινοβούλιο έκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι όλα τα ζητηθέντα έγγραφα ενέπιπταν σε τέσσερις χωριστές εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και στοιχείο β', παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, και παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 και αφορούν την προστασία της δημόσιας ασφάλειας, της ιδιωτικής ζωής, των εμπορικών συμφερόντων και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, αντιστοίχως.

47 Ως προς το ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι επιτρέπεται τα θεσμικά όργανα να στηρίζονται, προκειμένου να εξηγήσουν με ποιο τρόπο η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα μπορούσε να θίξει συμφέρον προστατευόμενο από εξαίρεση του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, σε γενικά τεκμήρια τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρεμφερείς εκτιμήσεις γενικού χαρακτήρα ενδέχεται να έχουν εφαρμογή επί αιτήσεων γνωστοποιήσεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374, σκέψη 50· της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, σκέψη 54· της 21ης Σεπτεμβρίου

2010, Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, EU:C:2010:541, σκέψη 74, και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 65).

- 48 Επιπλέον, για έγγραφα της ίδιας κατηγορίας μπορεί να εφαρμοστεί μία και η αυτή αιτιολογία εφόσον αυτά περιέχουν ομοειδείς πληροφορίες. Εντούτοις, το θεσμικό όργανο απαλλάσσεται από την υποχρέωση εξατομικευμένης και συγκεκριμένης εξετάσεως των εγγράφων αυτών μόνο στην περίπτωση που το περιεχόμενό τους καλύπτεται προδήλως και στο σύνολό του από εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, LPN κατά Επιτροπής, T-29/08, EU:T:2011:448, σκέψη 114).
- 49 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, όλα τα ζητηθέντα έγγραφα καλύπτονταν από μία ή περισσότερες από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως τις οποίες αυτό επικαλέστηκε είτε λόγω της ιδιαίτερης φύσεώς τους είτε λόγω του περιεχομένου τους.

– Επί των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 οι οποίες αφορούν την προστασία της δημόσιας ασφάλειας, την προστασία της ιδιωτικής ζωής και την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, αντιστοίχως

- 50 Όσον αφορά τη φύση των ζητηθέντων εγγράφων, το Κοινοβούλιο ουδόλως απέδειξε ότι τα έγγραφα αυτά μπορούσαν, όπως υποστηρίζει, να καλύπτονται, λόγω της ιδιαίτερης φύσεώς τους, από γενικό τεκμήριο προσβολής της δημόσιας ασφάλειας, της ιδιωτικής ζωής ή της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.
- 51 Πράγματι, τα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς περιλαμβάνουν καταρχήν περιγραφή των εργασιών των οποίων την εκτέλεση επιθυμεί η αναθέτουσα αρχή δυνάμει της συμβάσεως-πλασιού που έχει συνάψει με τον αντισυμβαλλόμενο της. Λαμβανομένης υπόψη της μεγάλης ποικιλίας προϊόντων και υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο των δημοσίων συμβάσεων, ιδίως στον τομέα της πληροφορικής, δεν αποδεικνύεται ότι η γνωστοποίηση ορισμένου εγγράφου με το οποίο ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς θα μπορούσε, κατά γενικό κανόνα και χωρίς ειδικότερη εξήγηση, να συνεπάγεται κίνδυνο να θιγεί η δημόσια ασφάλεια, η ιδιωτική ζωή ή η διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Ως προς το ζήτημα αυτό, η απλή επίκληση της αποφάσεως της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), δεν αποτελεί συγκεκριμένη επιχειρηματολογία προς απόδειξη ότι τα ζητηθέντα έγγραφα καλύπτονταν, λόγω της ιδιαίτερης φύσεώς τους, από γενικό τεκμήριο προσβολής των συμφερόντων αυτών.
- 52 Εξάλλου, πρέπει επίσης να απορριφθεί η επιχειρηματολογία του Κοινοβουλίου σχετικά με το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων. Πράγματι, όσον αφορά, πρώτον, την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και αφορά την προστασία της δημόσιας ασφαλείας, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι μόνο «ορισμένα από τα εξετασθέντα έγγραφα» ή «άλλα εξετασθέντα [έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς]» περιέχουν πληροφορίες οι οποίες μπορούν να θίξουν τη δημόσια ασφάλεια.
- 53 Πλην όμως, μολοντί δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η γνωστοποίηση ορισμένων από τις πληροφορίες που απαριθμούνται στην προσβαλλόμενη απόφαση να μπορεί όντως να θίξει την ασφάλεια των συστημάτων πληροφορικής του Κοινοβουλίου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατά το ίδιο το Κοινοβούλιο, οι συγκεκριμένες πληροφορίες δεν περιλαμβάνονται σε όλα τα έγγραφα, αλλά μόνο σε περιορισμένο αριθμό εγγράφων. Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Κοινοβούλιο αναγνώρισε ότι γενικές πληροφορίες για το σύστημα πληροφορικής του ήταν διαθέσιμες στο διαδίκτυο και ότι ορισμένες από αυτές επαναλαμβάνονταν στα ζητηθέντα έγγραφα.

- 54 Όσον αφορά, δεύτερον, την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής, από το τρίτο εδάφιο του σημείου Β της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο περιλαμβάνεται στον επιγραφόμενο «Επανεξέταση της αιτήσεώς σας σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού [...] 1049/2001» τίτλο της, προκύπτει ότι «ορισμένα από τα εξετασθέντα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, [...] όπως τα ονοματεπώνυμα μελών του προσωπικού του Κοινοβουλίου καθώς και τα ονοματεπώνυμα, τα επαγγελματικά προσόντα και την προϋπηρεσία προσώπων που παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες στο θεσμικό όργανο». Ομοίως, στο σημείο 156 του υπομνήματος αντικρούσεως, το Κοινοβούλιο διευκρινίζει ότι «πολλά από τα [έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς] εμπεριέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα [...]».
- 55 Μολονότι δεν αποκλείεται βεβαίως η δυνατότητα του Κοινοβουλίου να αρνηθεί, βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, τη γνωστοποίηση των ως άνω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εντούτοις η εξαίρεση αυτή δεν καλύπτει προδήλως και στο σύνολό του το περιεχόμενο όλων των ζητηθέντων εγγράφων, όπερ εξάλλου συνομολόγησε και το Κοινοβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επιπλέον, από διάφορα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς, που έχουν τεθεί ως παραρτήματα στο δικόγραφο της προσφυγής ή στο υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε το Κοινοβούλιο, προκύπτει ότι τα τυχόν περιλαμβανόμενα στα έγγραφα αυτά ονόματα των προσώπων που παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες εκπροσωπούν μικρό μόνο μέρος των πληροφοριών και οδηγιών που αυτά περιέχουν. Συνεπώς, θα αρκούσε η κατά περίπτωση απόκρυψή τους πριν από τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων.
- 56 Όσον αφορά, τρίτον, την εξαίρεση που αφορά την προστασία της εσωτερικής διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, στο σημείο D της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο περιλαμβάνεται στον επιγραφόμενο «Επανεξέταση της αιτήσεώς σας σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού [...] 1049/2001» τίτλο της, ότι τα έγγραφα που εξέτασε περιέχουν πληροφορίες σχετικά με ζητήματα για τα οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση. Κατά το Κοινοβούλιο, υφίσταται επίσης το ενδεχόμενο ορισμένοι προμηθευτές να ασκήσουν επιρροή σε μέλη του προσωπικού του θεσμικού οργάνου τα οποία θα κληθούν να λάβουν αποφάσεις στο μέλλον, διαταράσσοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την ως άνω διαδικασία.
- 57 Ως προς το ζήτημα αυτό, το Κοινοβούλιο ούτε υποστήριξε ούτε, κατά μείζονα λόγο, απέδειξε ότι η εξαίρεση που αφορά την προστασία της εσωτερικής διαδικασίας λήψεως αποφάσεων κάλυπτε προδήλως και στο σύνολό του το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων, δεδομένου ότι αυτή αφορά συγκεκριμένες μόνο πληροφορίες.
- 58 Κατά τα λοιπά, ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση ούτε το υπόμνημα αντικρούσεως περιέχουν απτά στοιχεία από τα οποία να συνάγεται ότι μπορούσε ευλόγως να προβλεφθεί το ενδεχόμενο σοβαρής προσβολής της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων και ότι το ενδεχόμενο αυτό δεν ήταν αμιγώς υποθετικό. Μεταξύ άλλων, το Κοινοβούλιο ουδόλως αναφέρει την ύπαρξη, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, προσβολών ή απόπειρας προσβολών της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων που βρισκόταν σε εξέλιξη ούτε αντικειμενικών λόγων που να καθιστούν δυνατή την εύλογη πρόβλεψη ότι αυτές οι προσβολές θα επέρχονταν σε περίπτωση γνωστοποιήσεως των ζητηθέντων εγγράφων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2011, Toland κατά Κοινοβουλίου, T-471/08, EU:T:2011:252, σκέψεις 78 και 79, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, PAN Europe κατά Επιτροπής, T-51/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:519, σκέψεις 30 και 32). Ως προς το ζήτημα αυτό, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, το γεγονός και μόνο ότι η προσφεύγουσα επιδιώκει να της επιτραπεί η πρόσβαση στα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς δεν μπορεί να αποτελέσει, αφ' εαυτού, απόδειξη σοβαρής και προβλέψιμης διαταράξεως της μελλοντικής διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.
- 59 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων δεν καλυπτόταν προδήλως και στο σύνολό του από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως που αφορούν την προστασία της δημόσιας ασφαλείας, της ιδιωτικής ζωής και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.

60 Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να απορρίψει, χωρίς συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων, την αίτηση προσβάσεως σε αυτά με επίκληση της εφαρμογής των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 οι οποίες αφορούν την προστασία της δημόσιας ασφάλειας, της ιδιωτικής ζωής και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, αντιστοίχως.

– Επί της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 η οποία αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων

61 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο υποστήριξε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα περιείχαν, αφενός, πληροφορίες οικονομικής και τεχνικής φύσεως οι οποίες θα μπορούσαν να αποκαλύψουν το «προφίλ αγοραστή» του Κοινοβουλίου στην αγορά και, αφετέρου, πληροφορίες που αφορούσαν ενδεχομένως ιδιαίτερες ικανότητες των προμηθευτών που είχαν επιλεγεί, καθώς και λεπτομέρειες για την επιχειρηματική στρατηγική τους και τις συνεργασίες τους με τρίτους. Κατά το Κοινοβούλιο, όπως και τα έγγραφα που ανταλλάσσονται κατά τη διάρκεια διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως ή κρατικών ενισχύσεων, έτσι και οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα έγγραφα με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαίσιου καλύπτονται από γενικό τεκμήριο ότι η γνωστοποίησή τους θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα. Συγκεκριμένα, το τεκμήριο αυτό συνάγεται από τον δημοσιονομικό κανονισμό και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό, κατά το μέτρο που αυτοί δεν προβλέπουν πρόσβαση στα έγγραφα αυτά.

62 Εν προκειμένω, αληθεύει ότι το Δικαστήριο έχει δεχθεί σε πολλές περιπτώσεις την ύπαρξη γενικών τεκμηρίων που ισχύουν για κατηγορίες εγγράφων λόγω της φύσεώς τους, μεταξύ των οποίων και στην περίπτωση προσφορών διαγωνιζομένων στο πλαίσιο της εκτελέσεως δημοσίων συμβάσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 29ης Ιανουαρίου 2013, Coseurigi κατά EFSA, T-339/10 και T-532/10, EU:T:2013:38, σκέψη 101, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2016, Secolux κατά Επιτροπής, T-363/14, EU:T:2016:521, σκέψη 59).

63 Εντούτοις, ως προς τα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς, γενικό τεκμήριο ότι η γνωστοποίησή τους θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα δεν μπορεί να στηριχθεί ούτε στη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 62 ανωτέρω και αφορά την πρόσβαση στις προσφορές των διαγωνιζομένων ούτε, γενικότερα, σε σκεπτικό ανάλογο προς εκείνο των αποφάσεων, τις οποίες επικαλείται το Κοινοβούλιο με το υπόμνημα αντικρούσεως, της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), που αφορά τη διαδικασία ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, και της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), που αφορά πράξη συγκεντρώσεως.

64 Πράγματι, οι υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), και της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), είχαν ως κοινό χαρακτηριστικό την ύπαρξη, σε ειδική κανονιστική ρύθμιση διακριτή από τον κανονισμό 1049/2001, κανόνων οι οποίοι περιόριζαν ειδικά τη ζητούμενη πρόσβαση στον φάκελο ή στα έγγραφα, τόσο όσον αφορά τα πρόσωπα όσο και όσον αφορά την ίδια την πληροφορία.

65 Διαπιστώνεται όμως ότι, σε αντίθεση με τις προκηρύξεις διαγωνισμού ή τις γνωστοποιήσεις αναθέσεως συμβάσεως, τα έγγραφα με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαίσιου δεν αποτελούν αντικείμενο καμίας ειδικής διατάξεως του δημοσιονομικού κανονισμού ή του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, όπως αυτοί ίσχυαν κατά τον κρίσιμο για την υπό κρίση υπόθεση χρόνο, η οποία να ορίζει ή να περιορίζει ειδικά τις πληροφορίες που μπορούν να γνωστοποιηθούν από την αναθέτουσα αρχή στους προσφέροντες ή στους λοιπούς υποψηφίους. Ιδίως, το άρθρο 123, παράγραφος 4, έκτο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, το οποίο επικαλείται το Κοινοβούλιο, αφορά μόνο τη δημοσίευση πληροφοριών σχετικά με το ύψος

και τους αναδόχους των επιμέρους συμβάσεων, μετά τη σύναψή τους. Συνεπώς, η διάταξη αυτή ουδόλως αφορά αυτά καθ' εαυτά τα έγγραφα με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαisiού.

- 66 Δεν μπορεί συνεπώς να γίνει δεκτό ότι ο δημοσιονομικός κανονισμός και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός περιλαμβάνουν ειδικούς κανόνες όσον αφορά τη γνωστοποίηση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στα έγγραφα με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαisiού (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 11ης Ιουνίου 2015, McCullough κατά Cedefop, T-496/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:374, σκέψη 92).
- 67 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, ο κανονισμός 1049/2001 και ο δημοσιονομικός κανονισμός έχουν διαφορετικούς σκοπούς και δεν περιέχουν διάταξη η οποία να προβλέπει ρητώς ότι ο ένας υπερισχύει του άλλου, οπότε πρέπει να εξασφαλίζεται ότι έκαστος των κανονισμών αυτών θα εφαρμόζεται κατά τρόπο συμβατό με την εφαρμογή του άλλου ώστε να καθίσταται δυνατή η συνεπής εφαρμογή αμφοτέρων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 29ης Ιανουαρίου 2013, Cosepuri κατά EFSA, T-339/10 και T-532/10, EU:T:2013:38, σκέψη 85, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2016, Secolux κατά Επιτροπής, T-363/14, EU:T:2016:521, σκέψη 43). Ως εκ τούτου, η αρχή της διαφάνειας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 102 του δημοσιονομικού κανονισμού, πρέπει να συμβιβάζεται με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, των θεμιτών εμπορικών συμφερόντων των επιχειρήσεων και του θεμιτού ανταγωνισμού (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2013, Cosepuri κατά EFSA, T-339/10 και T-532/10, EU:T:2013:38, σκέψη 49).
- 68 Στο πλαίσιο αυτό, κρίθηκε ότι, για την επίτευξη του σκοπού των κανόνων σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις της Ένωσης που έχει ως βάση τον ανόθευτο ανταγωνισμό, είναι σημαντικό οι αναθέτουσες αρχές να μη γνωστοποιούν πληροφορίες που αφορούν διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, το περιεχόμενο των οποίων θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη νόθευση του ανταγωνισμού στο πλαίσιο είτε τρέχουσας διαδικασίας συνάψεως δημόσιας συμβάσεως είτε μεταγενέστερων διαδικασιών (απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2013, Cosepuri κατά EFSA, T-339/10 και T-532/10, EU:T:2013:38, σκέψη 100).
- 69 Ως προς το ζήτημα αυτό, κατά τη νομολογία, τα οικονομικά και τεχνικά στοιχεία που περιλαμβάνουν οι προσφορές των διαγωνιζομένων μπορούν να δικαιολογήσουν την απόρριψη εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου της αιτήσεως προσβάσεως στην προσφορά του επιλεγέντος διαγωνιζομένου. Αυτό ισχύει ιδίως όταν οι προσφορές αυτές σχετίζονται με την ειδική τεχνογνωσία των διαγωνιζομένων (απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2013, Cosepuri κατά EFSA, T-339/10 και T-532/10, EU:T:2013:38, σκέψη 99).
- 70 Πλην όμως, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως και του αντικειμένου των εγγράφων με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαisiού, δεν μπορεί να ισχύσει τεκμήριο ότι τα έγγραφα αυτά περιλαμβάνουν ιδιαίτερα οικονομικά και τεχνικά στοιχεία του αντισυμβαλλομένου ή περιέχουν λεπτομέρειες σχετικά με την ειδική τεχνογνωσία του. Αντιθέτως, τα ως άνω έγγραφα τα οποία προέρχονται από την αναθέτουσα αρχή περιλαμβάνουν κατά κανόνα περιγραφή των εργασιών των οποίων την εκτέλεση επιθυμεί η αρχή αυτή δυνάμει της συμβάσεως-πλαisiού που έχει συνάψει με τον αντισυμβαλλόμενο της. Καταρχήν ο αντισυμβαλλόμενος θα εξειδικεύει τις λεπτομέρειες σχετικά με τις υπηρεσίες που, κατά την εκτίμησή του, δύναται να παράσχει στην αναθέτουσα αρχή, τις ικανότητες των εμπειρογνομόνων που θα μπορούσε να θέσει στη διάθεσή της και το κόστος των υπηρεσιών αυτών, απαντώντας στο ως άνω έγγραφο της αναθέτουσας αρχής.
- 71 Εξάλλου, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να προβάλλει ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα θίξει τα δικά του συμφέροντα, επειδή θα μπορούσε να αποκαλυφθεί το «προφίλ αγοραστή» του ιδίου στην αγορά. Πράγματι, μολονότι η γνωστοποίηση της σχέσεως μεταξύ των προς εκτέλεση εργασιών και του αριθμού των ημερών που απαιτούνται για την εκτέλεσή τους θα μπορούσε να δώσει τη δυνατότητα στους διαγωνιζομένους στο πλαίσιο μελλοντικών διαγωνισμών να απομονώσουν τη

μέθοδο κοστολογήσεως που εφαρμόζει το Κοινοβούλιο, η δυνατότητά τους να γνωρίζουν την τιμή που έχει εφαρμοστεί κατά το παρελθόν για ισοδύναμη υπηρεσία μάλλον δημιουργεί κατάσταση πραγματικού ανταγωνισμού παρά οδηγεί σε κατάσταση που χαρακτηρίζεται από νόθευσή του (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2012, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-167/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:651, σκέψη 83).

- 72 Κατά συνέπεια, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των εγγράφων με τα οποία η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαisiού και του σκοπού που επιδιώκουν ο δημοσιονομικός κανονισμός και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός, το Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί γενικό τεκμήριο ότι θίγονται τα προστατευόμενα από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 συμφέροντά του, προκειμένου να απαλλαγεί από την υποχρέωσή του να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των ζητηθέντων εγγράφων.
- 73 Επιπλέον, ούτε από την προσβαλλόμενη απόφαση ούτε από τη δικογραφία της παρούσας υποθέσεως προκύπτει ότι το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων καλύπτεται προδήλως και στο σύνολό του από την εξαίρεση για την οποία έγινε λόγος στη σκέψη 72 ανωτέρω.
- 74 Πράγματι, τα έγγραφα με τα οποία ζητείται η υποβολή προσφοράς περιλαμβάνουν καταρχήν περιγραφή των εργασιών των οποίων την εκτέλεση επιθυμεί η αναθέτουσα αρχή δυνάμει της συμβάσεως-πλαisiού που έχει συνάψει με την αντισυμβαλλομένη της, αλλά επίσης και γενικότερες πληροφορίες σχετικά, μεταξύ άλλων, με την πρακτική διαχείριση και παρακολούθηση των έργων, με τους υπευθύνους ή ακόμη και με τον τύπο των εκθέσεων που υποβάλλονται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Συνεπώς, δεν αποδείχθηκε ότι η γνωστοποίηση κάθε πληροφορίας που περιέχουν τα ζητηθέντα έγγραφα θα μπορούσε να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα του Κοινοβουλίου ή τρίτων.
- 75 Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί την εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, προκειμένου να αρνηθεί τη διεξαγωγή συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων και τη γνωστοποίησή τους.
- 76 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ότι για τα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς ίσχυε, λόγω της φύσεώς τους, γενικό τεκμήριο ότι η γνωστοποίησή τους θα έθιγε μία ή περισσότερες από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως ή ότι αυτά καλύπτονταν, λόγω του περιεχομένου τους, προδήλως και στο σύνολό τους από εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως.
- 77 Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο είχε καταρχήν υποχρέωση να διεξαγάγει συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων, προκειμένου να εξετάσει το ενδεχόμενο παροχής, κατά περίπτωση, μερικής έστω προσβάσεως στα έγγραφα αυτά. Εντούτοις, πρέπει ακόμη να εξακριβωθεί αν μπορεί να γίνει δεκτή παρέκκλιση από την υποχρέωση αυτή λόγω του δυσανάλογα μεγάλου φόρτου εργασίας που θα μπορούσε να συνεπάγεται η εξέταση αυτή για τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου.

Επί της υπάρξεως δυσανάλογα μεγάλου φόρτου εργασίας

- 78 Κατά τη νομολογία, από την αρχή της αναλογικότητας απορρέει ότι τα θεσμικά όργανα μπορούν, σε ιδιαίτερες περιπτώσεις στις οποίες ο όγκος των εγγράφων στα οποία ζητείται πρόσβαση ή ο όγκος των προς περικοπή χωρίων θα συνεπαγόταν δυσανάλογο φόρτο εργασίας για τη διοίκηση, να σταθμίζουν, αφενός, το συμφέρον του αιτούντος την πρόσβαση και, αφετέρου, τον φόρτο εργασίας που θα απέρρευε από την επεξεργασία της αιτήσεως προσβάσεως προκειμένου να διαφυλαχθεί το

συμφέρον της χρηστής διοικήσεως (αποφάσεις της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Συμβούλιο κατά Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, σκέψη 30, και της 2ας Οκτωβρίου 2014, Strack κατά Επιτροπής, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, σκέψη 27).

- 79 Εντούτοις, παρέκκλιση από την ως άνω υποχρέωση εξετάσεως μπορεί να γίνει δεκτή κατ' εξαίρεση και μόνον όταν ο διοικητικός φόρτος που συνεπάγεται η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων αποβαίνει ιδιαιτέρως μεγάλος, υπερβαίνοντας έτσι τα όρια του ευλόγου (απόφαση της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 112).
- 80 Επιπλέον, στον βαθμό που το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων επέχει θέση νομικής αρχής, το θεσμικό όργανο που προβάλλει εξαίρεση συνδεόμενη με τον μη εύλογο φόρτο εργασίας που απαιτείται από την επεξεργασία της αιτήσεως έχει το βάρος αποδείξεως του φόρτου αυτού (αποφάσεις της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 113, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, Williams κατά Επιτροπής, T-42/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:325, σκέψη 86).
- 81 Τέλος, όταν ένα θεσμικό όργανο αποδείξει την υπερβολική διοικητική επιβάρυνση που συνεπάγεται η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των διαλαμβανόμενων στην αίτηση εγγράφων, υποχρεούται να προσπαθήσει να έρθει σε συνεννόηση με τον αιτούντα, προκειμένου, αφενός, ο αιτών να του γνωστοποιήσει το συμφέρον του από την απόκτηση των εν λόγω εγγράφων ή να του παράσχει σχετικές διευκρινίσεις και, αφετέρου, το ίδιο το θεσμικό όργανο να εξετάσει συγκεκριμένα τις επιλογές που διαθέτει για τη λήψη ενός μέτρου λιγότερου επαχθούς από τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων. Δεδομένου ότι το δικαίωμα προσβάσεως αποτελεί τον κανόνα, το κοινοτικό όργανο υποχρεούται, στο πλαίσιο αυτό, να προκρίνει την επιλογή που, αν και δεν αποτελεί εργασία που υπερβαίνει τα όρια του ευλόγου, είναι, πάντως, η πλέον ευνοϊκή για το δικαίωμα προσβάσεως του αιτούντος (απόφαση της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 114).
- 82 Εξ αυτού συνάγεται ότι το θεσμικό όργανο μπορεί να αποστεί εντελώς από τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση μόνον αφού εξετάσει πράγματι όλες τις άλλες διαθέσιμες επιλογές και αφού εξηγήσει λεπτομερώς με την απόφασή του τους λόγους για τους οποίους οι διάφορες αυτές επιλογές συνεπάγονται επίσης δυσανάλογα μεγάλο φόρτο εργασίας (απόφαση της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 115).
- 83 Υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 78 έως 82 ανωτέρω πρέπει να εξακριβωθεί κατά πόσον πληρούνται εν προκειμένω τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις, ήτοι, πρώτον, αν ο φόρτος εργασίας που συνεπάγεται η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των ζητηθέντων εγγράφων υπερβαίνει τα όρια του ευλόγου, δεύτερον, αν το Κοινοβούλιο προσπάθησε να έρθει σε συνεννόηση με την προσφεύγουσα και, τρίτον, αν εξέτασε συγκεκριμένα το ενδεχόμενο εναλλακτικών λύσεων αντί της συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων.
- 84 Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, όχι μόνο από την προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά και κυρίως από το υπόμνημα αντικρούσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως, καθώς και από τις εξηγήσεις του Κοινοβουλίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει ότι για την εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων απαιτούνταν η χειρωνακτική ανάλυση περίπου 1 500 εγγράφων με επιλογή τους μεταξύ 10 000 εγγράφων κατανεμημένων σε πάνω από χίλιους φακέλους. Τα 1 500 αυτά έγγραφα, τα οποία είχαν κατά μέσο όρο έκταση 12 σελίδων, είχαν συνολική έκταση τουλάχιστον 18 000 σελίδων και αφορούσαν μόνο τα ζητηθέντα έγγραφα τα οποία διαχειριζόταν η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Καινοτομίας και Τεχνολογικής Υποστήριξης του Κοινοβουλίου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Κοινοβούλιο διευκρίνισε επίσης ότι ο αριθμός αυτός εκπροσωπούσε μόνο το 75 % περίπου των ζητηθέντων εγγράφων, δεδομένου ότι το υπόλοιπο 25 % των εγγράφων αυτών βρισκόταν σε φακέλους άλλων γενικών διευθύνσεων του Κοινοβουλίου. Επιπλέον, υπενθυμίστηκε ότι οι

συμβάσεις-πλαίσια που συνήφθησαν στο πλαίσιο του διαγωνισμού ITS 08 κατανέμονταν μεταξύ δεκαέξι διαφορετικών τμημάτων του διαγωνισμού, είχαν συνολική αξία 300 εκατομμύρια ευρώ, και είχαν εκτελεστεί από εννέα γενικές διευθύνσεις.

- 85 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε σοβαρά τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στη σκέψη 84 ανωτέρω. Είναι εύλογο συνεπώς το συμπέρασμα ότι ο αριθμός των ζητηθέντων εγγράφων είναι πολύ μεγάλος.
- 86 Ομολογουμένως, όπως επισημαίνει το Βασίλειο της Σουηδίας, απλώς και μόνον η αναφορά στον αριθμό των σελίδων δεν αρκεί για να εκτιμηθεί ο φόρτος εργασίας που απαιτείται για μια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση. Πράγματι, ο φόρτος εργασίας που απαιτείται για την εξέταση μιας αιτήσεως προσβάσεως εξαρτάται επίσης και από τη φύση των εγγράφων αυτών και, κατά συνέπεια, και από το βάθος που απαιτεί η εξέταση αυτή (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 13ης Απριλίου 2005, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, T-2/03, EU:T:2005:125, σκέψη 111).
- 87 Εντούτοις, από τη δικογραφία, και ιδίως από τα ενδεικτικώς προσκομισθέντα από το Κοινοβούλιο έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς, προκύπτει ότι τα έγγραφα αυτά έχουν τουλάχιστον ένα παράρτημα το οποίο περιέχει λεπτομέρειες σχετικά με τη συγγραφή υποχρεώσεων του συγκεκριμένου έργου. Το παράρτημα αυτό περιλαμβάνει διάφορα κεφάλαια με διαφορετικό αντικείμενο το καθένα. Μολονότι οι συγγραφές υποχρεώσεων ενδέχεται όντως να παρουσιάζουν κάποιες ομοιότητες και ορισμένες γενικές προδιαγραφές είναι επαναλαμβανόμενες, εντούτοις κάθε ένα από τα δεκαέξι τμήματα του διαγωνισμού ITS 08 έχει διαφορετικό αντικείμενο. Συνεπώς, η περιγραφή του αντικειμένου και των σταδίων του συγκεκριμένου κάθε φορά έργου καθώς και των τεχνικών προϋποθέσεων που ισχύουν για αυτό είναι ειδική για κάθε έγγραφο με το οποίο η αναθέτουσα αρχή ζητεί την υποβολή προσφοράς κατ' εφαρμογήν συμβάσεως-πλαισίου.
- 88 Επιπλέον, το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι, κατ' εκτίμηση της ΓΔ Καινοτομίας και Τεχνολογικής Υποστήριξης η ανάσυρση των αιτημάτων για υποβολή προσφοράς που αφορούσαν την ίδια αυτή γενική διεύθυνση και μόνο θα απαιτούσε 22 ημέρες εργασίας υπαλλήλου πλήρους απασχολήσεως, ενώ η επιλογή και η ανάλυση των εγγράφων θα απαιτούσε επιπλέον 264 ημέρες εργασίας υπαλλήλου που θα ασχολούνταν αποκλειστικά με την εργασία αυτή. Η ίδια εργασία θα έπρεπε να εκτελεστεί και στις υπόλοιπες οκτώ εμπλεκόμενες γενικές διευθύνσεις, σε συντονισμό με τη ΓΔ Καινοτομίας και Τεχνολογικής Υποστήριξης, όπερ θα απαιτούσε επιπλέον συνεργασία και συνεννόηση μεταξύ των διαφόρων γενικών διευθύνσεων.
- 89 Ως προς το ζήτημα αυτό, το επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι θα αρκούσε η ανάπτυξη ενός απλού λογισμικού με δυνατότητα αναγνώρισης ορισμένων δεδομένων στα έγγραφα με τα οποία ζητήθηκε η υποβολή προσφοράς και αποκρύψεως τους δεν αρκεί προς αντίκρουση των εκτιθέμενων στη σκέψη 88 ανωτέρω διευκρινίσεων του Κοινοβουλίου. Πράγματι, το επιχείρημα αυτό, πέραν του ότι είναι παντελώς αστήρικτο, δεν λαμβάνει υπόψη την ποικιλία των πληροφοριών τις οποίες περιέχουν τα ως άνω έγγραφα και το γεγονός ότι κάθε ένα από τα ζητηθέντα έγγραφα έχει ιδιαίτερο περιεχόμενο, του οποίου η γνωστοποίηση πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των διαφόρων εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως.
- 90 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων και, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία προς απόδειξη της ανακρίβειας των προβληθέντων από το Κοινοβούλιο αριθμητικών στοιχείων και των διευκρινίσεων που αυτό παρέσχε, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η εξατομικευμένη εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων θα συνεπαγόταν ιδιαίτερος επαχθή φόρτο εργασίας για το θεσμικό αυτό όργανο.
- 91 Υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ο φόρτος αυτός εργασίας μπορεί να θεωρηθεί δυσανάλογος για τη διοίκηση, καθόσον θα συνεπαγόταν, για την εξέταση του συνόλου των ζητηθέντων εγγράφων εντός των αυστηρών προθεσμιών που τάσσει το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 3,

καθώς και το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001 και, κυρίως, έως την 31η Ιανουαρίου 2015 την οποία επέβαλε η προσφεύγουσα, ήτοι εντός 32 εργασιμών ημερών, την ανάθεση της εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων σε περισσότερους από έναν υπαλλήλους πλήρους απασχολήσεως, εντός διαφόρων γενικών διευθύνσεων, αποκλειστικά προς το συμφέρον της προσφεύγουσας. Συνεπώς, οι υπάλληλοι αυτοί, οι οποίοι προσλαμβάνονται από το Κοινοβούλιο για την εκπλήρωση καθηκόντων δημοσίου συμφέροντος και αμείβονται από δημόσιους πόρους, δεν θα ήταν πλέον σε θέση να εκτελέσουν τα πρωταρχικά καθήκοντα τους που αφορούν την εξυπηρέτηση του δημοσίου αυτού συμφέροντος και έτσι θα μπορούσε να διαταραχθεί η εύρυθμη λειτουργία των εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

- 92 Συνεπώς, το Κοινοβούλιο μπορούσε να σταθμίσει, αφενός, το συμφέρον της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα και, αφετέρου, τον φόρτο της απαιτούμενης εργασίας, προκειμένου να διασφαλίσει το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Συμβούλιο κατά Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, σκέψη 30).
- 93 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, ήτοι την υποχρέωση του Κοινοβουλίου να προσπαθήσει να έρθει σε συνεννόηση με την προσφεύγουσα, από το από 3 Δεκεμβρίου 2014 ηλεκτρονικό μήνυμα του Κοινοβουλίου προκύπτει ότι το θεσμικό αυτό όργανο επέστησε την προσοχή της προσφεύγουσας επί του μεγάλου αριθμού των ζητηθέντων εγγράφων και της ζήτησε να προσδιορίσει το συμφέρον της για γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών. Το Κοινοβούλιο της πρότεινε επίσης την αναζήτηση λογικής λύσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 με τον ορισμό χρονοδιαγράμματος για την εξέταση των ζητηθέντων εγγράφων ανάλογα με τις προτεραιότητες που θα καθόριζε η προσφεύγουσα.
- 94 Συνεπώς, στην προσφεύγουσα δόθηκε η δυνατότητα να αναζητήσει λογική λύση με το Κοινοβούλιο, βάσει της οποίας θα μπορούσε να της επιτραπεί η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, χωρίς να απαιτείται δυσανάλογος φόρτος εργασίας και χωρίς να υπάρχει το ενδεχόμενο παραλύσεως της λειτουργίας των εμπλεκόμενων υπηρεσιών του Κοινοβουλίου. Εντούτοις, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 95 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν έκανε καμία χρήση της δυνατότητας αυτής.
- 95 Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση που αφορά την υποχρέωση εξετάσεως εναλλακτικών λιγότερο επαχθών λύσεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 5ης Δεκεμβρίου 2014, απέρριψε εκ προοιμίου την πρόταση του Κοινοβουλίου για την οποία έγινε λόγος στη σκέψη 93 ανωτέρω και δεν παρέσχε καμία διευκρίνιση ως προς τα τμήματα τα οποία την ενδιέφεραν κατά προτεραιότητα. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι, εξ όσων γνώριζε, όλα τα ζητηθέντα έγγραφα ήταν αποθηκευμένα σε ηλεκτρονική μορφή στα μητρώα του Κοινοβουλίου και ότι η δημοσιοποίησή τους δεν θα ήταν ιδιαίτερα δυσχερής με αποτέλεσμα να μην είναι αναγκαία καν η αναμονή έως τη λήξη της προθεσμίας της 31ης Ιανουαρίου 2015. Επιπλέον, κατά την άποψή της, αν το Κοινοβούλιο χρειαζόταν δύο μήνες για κάθε τμήμα, η εξέταση όλων των εγγράφων θα απαιτούσε περίπου τρία έτη, ήτοι δύο μήνες για κάθε ένα από τα δεκαέξι τμήματα, όπερ θα τη στερούσε από τα δικαιώματά της και θα στερούσε επίσης τον κανονισμό 1049/2001 από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα επανέλαβε την αίτηση προσβάσεως σε ολόκληρο το περιεχόμενο όλων των ζητηθέντων εγγράφων, εμμένοντας στην ημερομηνία της 31ης Ιανουαρίου 2015.
- 96 Ομοίως, η προσφεύγουσα, με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 17ης Δεκεμβρίου 2014, επανέλαβε το αίτημά της για γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων το αργότερο ως το τέλος Ιανουαρίου 2015. Κατά την άποψή της, η γνωστοποίηση αυτή ήταν κάλλιστα δυνατή δεδομένου του υψηλού βαθμού μηχανοργανώσεως του Κοινοβουλίου. Η προσφεύγουσα διευκρίνισε επίσης, όσον αφορά τη φερόμενη άρνησή της να αναζητηθεί λογική λύση, ότι το Κοινοβούλιο πρότεινε να αρχίσει από την εξέταση των εγγράφων του τμήματος 7, τα οποία η ίδια είχε ήδη στην κατοχή της. Συνεπώς, κατά την άποψή της, η πρόταση του Κοινοβουλίου δεν ήταν εύλογη και είχε μάλλον σκοπό να καθυστερήσει τις ενέργειες της προσφεύγουσας. Τέλος, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να αρχίσει από τη γνωστοποίηση του συνόλου των εγγράφων που αφορούσαν το τμήμα 6.

- 97 Η προσφεύγουσα δεν παραιτήθηκε από την αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα του τμήματος 7, μολονότι αυτά ήταν ήδη στην κατοχή της. Πλην όμως, όπως εξήγησε το Κοινοβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα έγγραφα του τμήματος 7 έπρεπε επίσης να εξεταστούν, κατά το μέτρο που η γνωστοποίησή τους θα τα καθιστούσε προσβάσιμα και στο ευρύ κοινό.
- 98 Επιπλέον, η προσφεύγουσα εξέθεσε με το δικόγραφο της προσφυγής ότι είχε υποψίες ότι το Κοινοβούλιο είχε αναθέσει παρατύπως συμβάσεις σε ανταγωνιστές της που είχαν επιλεγεί για άλλα τμήματα του διαγωνισμού ITS 08, ιδίως δε σε εκείνους που είχαν επιλεγεί για τα τμήματα 6 και 8. Επομένως, η προσφεύγουσα είχε κάλλιστα τη δυνατότητα να ζητήσει από το Κοινοβούλιο την κατά προτεραιότητα εξέταση των εγγράφων των δύο αυτών τμημάτων. Ως προς το ζήτημα αυτό, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει, στο στάδιο της προσφυγής, ότι η αίτηση προσβάσεως που υπέβαλε υπαγορευόταν αποκλειστικά από εκτιμήσεις που σχετίζονται με το δημόσιο συμφέρον και την τήρηση της αρχής της διαφάνειας, κατά το μέτρο που οι εκτιμήσεις αυτές ουδόλως προκύπτουν από την αρχική αίτηση προσβάσεως ή από την επιβεβαιωτική αίτηση.
- 99 Επιπροσθέτως, όπως επισημαίνει το Κοινοβούλιο με το υπόμνημα αντικρούσεως, από την περιγραφή των δεκαέξι τμημάτων του διαγωνισμού ITS 08 προκύπτει ότι πολλά από αυτά τα τμήματα αφορούν την παροχή υπηρεσιών των οποίων η φύση διαφέρει πολύ από τη φύση των υπηρεσιών του τμήματος 7. Ειδικότερα, το τμήμα 7 αφορά την ανάπτυξη υπηρεσιών πληροφορικής, την εφαρμογή τους και τη συντήρησή τους σε τομείς όπως η διαχείριση εγγράφων ή ακόμη η διαχείριση περιεχομένου ιστοτόπων. Πλην όμως, πολλά από τα τμήματα ουδόλως αφορούν την ανάπτυξη τέτοιων υπηρεσιών, αλλά αφορούν όλως διαφορετικές μεταξύ τους υπηρεσίες όπως, για παράδειγμα, οι τηλεπικοινωνίες (τμήμα 2), η βοήθεια προς τους χρήστες (τμήμα 3) ή ακόμη η παροχή μελετητικών και συμβουλευτικών υπηρεσιών καθώς και υπηρεσιών εμπειρογνωμοσύνης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και της ασφάλειας (τμήμα 12). Συνεπώς, από την περιγραφή των τμημάτων αυτών προκύπτει σαφώς ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει ισοδύναμο συμφέρον για το σύνολό τους, το οποίο θα δικαιολογούσε την ανάγκη να της χορηγηθεί το σύνολο των ζητηθέντων εγγράφων έως τις 31 Ιανουαρίου 2015.
- 100 Συνεπώς, υπό τις πολύ ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, όπου η προσφεύγουσα επέδειξε στάση χαρακτηριζόμενη από έλλειψη συνεργασίας και απέρριψε κατηγορηματικά, δύο φορές, την πρόταση του Κοινοβουλίου, ενώ θα μπορούσε κάλλιστα να προσδιορίσει τα έγγραφα που κατά την άποψή της είχαν προτεραιότητα, το Κοινοβούλιο αδυνατούσε να διατυπώσει, εντός της αυστηρής προθεσμίας που επιβάλλει ο κανονισμός 1049/2001, άλλες συγκεκριμένες προτάσεις βάσει των οποίων θα μπορούσε να χορηγήσει μερική έστω πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, προκειμένου να συμβιβάσει το συμφέρον της χρηστής διοικήσεως με το συμφέρον της προσβάσεως του κοινού στα ζητηθέντα έγγραφα.
- 101 Το συμπέρασμα αυτό ουδόλως κλονίζεται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το Κοινοβούλιο είχε αφήσει να εννοηθεί στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 3ης Δεκεμβρίου 2014 ότι η εξέταση όλων των ζητηθέντων εγγράφων θα απαιτούσε πάνω από τρία έτη. Πράγματι, αφενός, η ερμηνεία αυτή δεν επιβεβαιώνεται από τη διατύπωση του ηλεκτρονικού αυτού μηνύματος και, αφετέρου, τα συγκεκριμένα στάδια και οι προθεσμίες της εξετάσεως των ζητηθέντων εγγράφων θα συμφωνούνταν με το Κοινοβούλιο, αν η προσφεύγουσα είχε καταβάλει την προσπάθεια να καθορίσει τις προτεραιότητές της και να ορίσει χρονοδιάγραμμα, όπως της πρότεινε το Κοινοβούλιο.
- 102 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, υπό τις πολύ ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, λαμβανομένων υπόψη του απαιτούμενου φόρτου εργασίας, της προτάσεως του Κοινοβουλίου και της στάσεως της προσφεύγουσας, το Κοινοβούλιο μπορούσε να επικαλεστεί δυσανάλογα μεγάλο φόρτο εργασίας για να αρνηθεί τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του συνόλου των ζητηθέντων εγγράφων χωρίς να έχει υποχρέωση, ελλείψει άλλων διαθέσιμων επιλογών, να εξηγήσει λεπτομερώς με την απόφασή του τους λόγους για τους οποίους οι λοιπές επιλογές συνεπάγονταν επίσης

δυσανάλογα μεγάλο φόρτο εργασίας. Το Κοινοβούλιο μπορούσε, κατά συνέπεια, να αρνηθεί την πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα αυτά, χωρίς να είναι αναγκαίο να του ζητηθεί να προσκομίσει πλήρες αντίγραφο των εγγράφων τα οποία πράγματι εξέτασε.

- 103 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, η προσφυγή, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το βάσιμο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η αποδοχή του οποίου δεν θα επηρέαζε τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 104 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 105 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του Κοινοβουλίου. Το παρεμβαίνον Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Δυναμική – Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- 3) Το Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Δεκεμβρίου 2017.

(υπογραφές)